

Pénz, pénz, pénz...

2017 szeptember 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Pénz beszél, kutya ugat.

Mostanában, mikor a fasiszta, szélső?jobboldali és egyúttal kommunista Orbánbasi kifelé vezeti országunkat az EU-ból – a haladók véleménye szerint legalábbis –, két kérdés is felmerül. Az egyik az, hogy vajon tényleg kifelé tartunk-e az Unióból, avagy ez is csak afféle libsi érzékcsalódás, mint a migránsok integrációja, a másik pedig, hogy ha már benne vagyunk, vajon miért éri meg nekünk az EU-tagság. E két

kérdést fogjuk boncolgatni alább.

Mindenekel?tt egy személyes megjegyzés. Annak idején az EU-csatlakozásról szóló szavazáson határozott és félreérthetetlen nemmel szavaztam. Tettem volt ezt azért, mert nem tudtam elképzelni, hogy a „*Nyugat*” kalmár lelkület? népei bárkivel, az er? helyzetében, olyan üzletet kötnének, ami a másik félnek nem hátrányos. Erre ugyanis nemigen volt történelmi példa eddig és nehezen tudtam elképzelni, hogy rajtunk kezdjék az önzetlenséget. „*Timeo Danaos et dona ferentes*”, (Félek a görögökt?l és ajándékuktól is) mondja a gyanakvó természet? Lakoon Vergilius Aeneisében.

NA, ÉN PONTOSAN UGYANEZT ÉREZTEM.

Ezen kívül azt sem hittem el, hogy létezik olyan államforma, melyet Svédországtól Bulgáriáig egyaránt lehet használni – a rendszerváltozás kudarca ezt fényesen be is bizonyította – márpedig én úgy láttam, hogy az ún. „*európai értékek*” alatt az EU urai már akkor is csak valamiféle bürokratikus egyformaságot és hivatali rutint értettek, és attól tartottam, mint kiderült teljes joggal, hogy ezt aztán mindenkire rá kényszerítik. Magyarország pedig – úgyszintén a történelem tanúbizonysága szerint – nem nagyon fér bele az európai klisékbe. Két elvesztett szabadságharc és több száz év kellett ahhoz, hogy az osztrákokkal ezt megértessük.

Továbbá valami bizonytalan rossz érzés tartott hatalmába, mert nagy értéknek tartottam a frissen elnyert függetlenséget, és nem voltam biztos benne, hogy ilyen sürg?sen fel kéne adnunk, nem osztom ugyanis a haladó körök véleményét, miszerint olyan hülyék vagyunk, hogy úgysem tudunk semmi okosat önállóan kitalálni. S?t, hith? sovinisztaként úgy vélem, hogy eddig mindig abba gebedtünk bele, mikor valakiket másolni akartunk, legyen az kelet, vagy nyugat.

Manapság, ha érdekel valakit Magyarország és az EU kapcsolata, akkor azonnal, minden zökken?nél beleütközik a hírbe: az EU csökkenteni akarja a nekünk járó támogatásokat, ezzel honorálva renitens magatartásunkat. Elhangzanak ugyan beszédek, a lila csipkefodrokkal ékített libsi lélek megnyugtatására, holmi közelebbr?l meg nem határozott „*európai értékekr?l*”, ám a vége mindig, unalmas módon ugyanaz, ami fontos: pénz, pénz, pénz.

Kétféle alapvetést látunk ez ügyben.

Az egyik szerint, ha nem kapunk több pénzt az EU-tól, akkor vége mindennek, mert mi tulajdonképpen nem teszünk semmi hasznosat, csak vakarjuk a vakarnivalót és az EU kegyelemkenyerén teng?dünk. Ha ?k nem lennének (meg a kanál), akkor marokkal ennénk a levest, mi, hülye szittyák. Eltartottak vagyunk, na. A libsi sajtó azt sulykolja a fejekbe, hogy amennyiben Orbánbasi nem fogja vissza magát, akkor ugrik a sok pénz, márpedig akkor felkopik az állunk és itt fogunk állni szegényen. Hiába járunk be reggelente a munkahelyünkre – mondják – s dolgozunk estig, semmit sem ér.

Azt is megmagyarázzák ugyanakkor, hogy az így kapott pénzt az utolsó fillérig ellopja a Mészáros L?rinc. Az, hogy e két állítás, miszerint az EU-támogatások tartanak víz fölött bennünket, melyeket egyúttal tökéletesen ellopnak, hogyan lehetnek egyszerre érvényesek, az libsi észjárás titka marad, hiszen a mások által ellopott pénzb?l nehéz megélni.

Zárójel. Akik nem ismerik azt a furfangos eljárást, ahogyan minket segítenek, azoknak ajánlom elolvasni az alábbi remek cikket (ITT), melyb?l kiderül, hogy tulajdonképpen mit és hogyan kapunk az EU-tól „*támogatás*” gyanánt. Akik eddig nem tudták, meg fognak lep?dni. Amint annyiszor már, itt is kiderül, hogy a legfontosabb kérdés a hogyan. Zárójel bezárva.

A másik rendszeresen sulykolt megfontolás szerint ezt a kitartotti státuszunkat veszélyeztetjük, mikor beleharapunk abba a kézbe, amelyik enni ad. Ennek a „*hibának*” az igazi súlya eltartott voltunkból következik. S?t. Akár etikai következményekkel is jár, hiszen – ha így van – akkor a hálátlanság min?sített esetével állunk szembe. Az EU eltart, fizeti a számláinkat, így hát roppant nagy hálátlanság, ha nem tetszik, hogy id?nként benéz és megizél bennünket.

AKI KURVÁNAK ÁLL, AZ UGYE NE CSODÁLKOZZON, HA ID?NKÉNT…

Van ebben az érvelésben valami végtelenül lehangoló. Hiszen megvásárolhatóak vagyunk bizonyára, pincérnemzet, ahogyan jó Csurka Pista bátyánk mondta, de az azért biztos, hogy nem kizárólag a pénz vonz

bennünket. A pénzért árusított szerelemben is, a szolgáltató többnyire akkor érez örömöt, mikor fizetnek. De itt még talán – remélem – nem tartunk.

Túl ezen, a dolog további kérdéseket is felvet. Mert ha ez így van, és ez az egyetlen fontos érv a tagság mellett, akkor tulajdonképpen mindegy, hogy ki adja azt a pénzt, mert azzal kell tartanunk. Nem is értem, hogy libsi honfitársainknak – akik szerint az EU-s pénz a minden számunkra – mi baja van Putyin pénzével? A fenti logika szerint, ha ? többet ígér, akkor nekünk semmi más dolgunk nincs, mint h?séget esküdni neki. De lehetne ez az adományozó akár Kim Dzsong Un is.

Mindezeken nemsokára id?szer? lesz elgondolkodni. 2020 után állítólag hatalmas faragások lesznek az EU-támogatásokban. A mag-országok láthatóan úgy vélik, hogy az eddigiekkel rendesen felvásároltak bennünket, övék vagyunk sz?röst?l, b?röst?l. nem kell tovább strapálniuk magukat. Kíváncsi vagyok, miután a pénz elfogy, mit találnak ki libsijeink, miért olyan jó ez nekünk.

http://aristo.pestisracok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló